

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **J. Z.**, bývajúceho v **Š.**, zastúpeného opatrovníčkou **L. Z.**, bývajúcou v **Š.**, právne zastúpeného **E. P.** Advokátskou kanceláriou s.r.o., so sídlom v **P.**, proti žalovaným **1/ P. D.**, bývajúcemu v **Š.**, **2/ V. D.**, bývajúcemu v **Š.**, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného **1/ A. – S.**, a.s., so sídlom v **B.**, **o náhradu škody z ublíženia na zdraví s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 25 C 47/2005, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 15. júna 2009 sp. zn. 2 Co 39/2009, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Prešov rozsudkom z 13. novembra 2008 č.k. 25 C 47/2005-331 uložil žalovaným **1/ a 2/** povinnosť zaplatiť spoločne a nerozdielne žalobcovi z titulu odškodnenia za bolesť sumu 1 440 000,-- Sk do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalovaným **1/ a 2/** uložil povinnosť nahradiť spoločne a nerozdielne trovy konania žalobcovi vo výške 369 516,25 Sk a trovy štátu vo výške 36 600,-- Sk, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Krajský súd v Prešove ako súd odvolací na odvolanie žalobcu a vedľajšieho účastníka rozsudkom z 15. júna 2009 sp. zn. 2 Co 39/2009 potvrdil rozsudok prvostupňového súdu ako vecne správny. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania s ohľadom na čiastočný úspech účastníkov v odvolacom konaní.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu podal včas dovolanie žalobca v časti výroku o nepriznaní trov odvolacieho konania. Prípustnosť dovolania odôvodnil ustanoveniami § 236 – § 239 O.s.p. Dovolateľ v dovolaní namieta nesprávne právne posúdenie (§ 241 ods. 2 písm.c/ O.s.p.) odvolacím súdom, keď tento i napriek jeho úspechu voči žalovaným 1/, 2/ mu trovy odvolacieho konania nepriznal (§ 142 ods. 1 až 3 O.s.p.). Nepriznanie náhrady trov odvolacieho konania je podľa jeho názoru v rozpore s ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku a porušením zásady spravodlivosti a rovnosti. Zároveň uviedol, že predmetom dovolania je príslušenstvo pohľadávky – t.j. trovy konania spočívajúce v nákladoch spojených s jej uplatnením a konaním na súde. Výška príslušenstva spĺňa zákonom určenú výšku (§ 238 ods. 5 O.s.p.). Navrhol dovolaciemu súdu, aby rozsudok krajského súdu v časti, ktorým nebola žalobcovi priznaná náhrada trov odvolacieho konania zmenil tak, že zaviazá žalovaných 1/ a 2/ k povinnosti spoločne a nerozdielne uhradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v celkovej výške 4 274,68 € na účet jeho právneho zástupcu a prizná mu trovy dovolacieho konania.

Žalovaní 1/ a 2/ sa k dovolaniu nevyjadrili.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že dovolanie je nedôvodné a procesne neprípustné. Poukázal na to, že rozhodnutie odvolacieho súdu v časti o trovách odvolacieho konania je vecne správne. Navrhol preto dovolaciemu súdu, aby dovolanie žalobcu ako nedôvodné zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti takému rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 236 a nasl. O.s.p.). Dospel pritom k záveru, že dovolanie smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Podmienky prípustnosti dovolania sú upravené v ustanoveniach § 237, § 238 a § 239 O.s.p. V ustanovení § 237 O.s.p. sú stanovené podmienky prípustnosti dovolania proti

každému rozhodnutiu odvolacieho súdu bez ohľadu na jeho procesnú formu. Ustanovenie § 238 O.s.p. upravuje dôvody prípustnosti dovolania proti rozhodnutiam odvolacieho súdu vydaným vo forme rozsudku a v ustanovení § 239 O.s.p. sú uvedené dôvody prípustnosti dovolania, ktoré smerujú proti rozhodnutiam odvolacieho súdu vydaným vo forme uznesenia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje na to, že pokiaľ žalobca napáda dovolaním výrok rozsudku odvolacieho súdu o trovách odvolacieho konania, tento výrok sa síce stáva súčasťou výroku rozsudku, ale nestráca povahu rozhodnutia vydaného vo forme uznesenia (§ 167 ods. 1 O.s.p., v spojení s § 151 ods. 1 veta prvá O.s.p.). Vzhľadom na túto povahu rozhodnutia odvolacieho súdu treba prípustnosť dovolania žalobcu smerujúceho proti výroku o trovách odvolacieho konania posudzovať podľa ustanovení § 239 O.s.p., ktoré upravujú prípustnosť dovolania proti rozhodnutiam odvolacieho súdu vydaným vo forme uznesenia.

Podľa § 239 ods. 1 O.s.p. dovolanie je tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak

- a) odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa,
- b) odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností [§ 109 ods. 1 písm.c/] na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm.c/.

Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak

- a) odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu,
- b) ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia,
- c) ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Podľa § 239 ods. 3 O.s.p. ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenia o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalečnom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva

duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

V danej veci dovolanie smeruje proti výroku rozsudku odvolacieho súdu, majúceho povahu rozhodnutia vydaného vo forme uznesenia, ktorým bolo rozhodnuté o trovách odvolacieho konania, proti ktorému dovolanie nie je podľa § 239 O.s.p. prípustné. Keďže Občiansky súdny poriadok v § 236 ods. 1 výslovne ustanovuje, že dovolanie je prípustné len proti právoplatnému rozhodnutiu odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa, dovolací súd musí konštatovať, že dovolanie proti takémuto rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je prípustné.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní, postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v ustanovení § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa komplexne zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm.a/ až g/ O.s.p. (t.j., či v prejednávanej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, nepodania návrhu na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania nesprávne obsadeným súdom).

Žalobca v dovolaní nenamietal, že by v konaní došlo k procesným vadám v zmysle § 237 písm.a/ až g/ O.s.p. a existencia procesnej vady takejto povahy nevyšla v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť jeho dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

Pokiaľ dovolateľ prípustnosť dovolania odvodzuje aj z § 238 ods. 5 O.s.p., keď za príslušenstvo pohľadávky považuje trovy konania spočívajúce v nákladoch spojených s uplatnením pohľadávky na súde, dovolací súd poukazuje na to, že za príslušenstvo pohľadávky podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka treba (okrem iného) považovať aj náklady vzniknuté v súvislosti s jej uplatnením (napr. náklady vzniknuté v predsúdnom štádiu), ktoré náklady však možno v súdnom spore uplatniť ako hmotnoprávny nárok odlišný od trov konania. Nárok na náhradu nákladov súdneho konania je nárokom procesným, o ktorom súd rozhoduje z úradnej povinnosti (§ 151 ods. 1 O.s.p.) podľa procesného predpisu (Občiansky súdny poriadok).

Keďže v prejednávanej veci dovolanie smerovalo proti uzneseniu odvolacieho súdu, proti ktorému podľa § 239 O.s.p. prípustné nie je a neboli zistené ani dôvody prípustnosti uvedené v § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie ako neprípustné odmietol (§ 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 veta prvá O.s.p.) bez toho, aby mohla byť preskúmaná vecná správnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 146 ods. 1 písm.c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 a § 224 ods. 1 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. októbra 2009

JUDr. Eva Sakalová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová